

[Kristen Østergaard.]

lemmer af folketinget, der nu skal viderebehandle forslaget, er helt uden sagkundskab og erfaring. Vi er helt afhængige af de sagkyndige og de praktikere, der har udformet lovforslaget. Det gælder særlig forholdene omkring kap. III om de indbyrdes ordensregler i fiskeriet og også kap. IV vedrørende beskyttelse og ophjælpning af fiskebestanden. I forbindelse med disse kapitler og flere andre er det godt at vide, at mange af bestemmelserne er gamle og velprøvede, og at det, hvad andre angår, er et sagkyndigt underudvalg under fiskerikommisjonen, der har foretaget det grundlæggende forarbejde.

Ud over de nævnte fiskerigrænseændringer finder jeg ikke at der er væsentlige ændringer i det foreliggende lovforslag i forhold til det, der blev behandlet i fjor, som der er anledning til at komme nærmere ind på her.

Jeg vil i øvrigt gerne henvise til, hvad jeg sagde om lovforslaget ved første behandling i fjor, og i den forbindelse vil jeg gerne særligt henvise til mine betænkeligheder i forbindelse med bestemmelserne i § 4. Men under udvalgsbehandlingen bliver der jo nu lejlighed til nærmere at undersøge disse forhold, hvorfor jeg skal afstå fra at komme med yderligere bemærkninger derom.

Lovforslaget om ålegårde har jeg ingen bemærkninger til. Det er jo et lovforslag uden særlige ændringer, og det vil også indgå i udvalgsbehandlingen. Venstre vil velvilligt deltage i lovforslagenes videre behandling.

Hindkjær Pedersen: Forslaget til saltvandsfiskerilov og forslaget om ændringer i loven om ålegårdsrettigheder er nu fremsat her i det høje ting igen. Det er mindre end et år siden, de var her sidste gang, og der blev sagt en hel del om dem dengang, hvorfor jeg ikke skal komme nærmere ind på enkeltheder her. Men der er i mellemtiden kommet noget om fiskerigrænserne, idet vi har fået fiskerigrænsen på 12 sømil og dermed fået udvidet vort fiskeriterritorium væsentligt. Det er der taget hensyn til i det nye lovforslag, og det er klart, at disse udvidelser betyder en del. Vi må også være klar over, at det vil betyde en

væsentlig udvidelse med hensyn til fiskerikontrollen med anskaffelse af nye skibe og mere personel til at kontrollere de omhandlede områder. Det er naturligt, at disse ændringer er medtaget i loven, og det er lige så naturligt, at de ikke kan træde i kraft, før de fornødne formaliteter er bragt i orden.

Alle interesserede parter og de fleste af de parter, der bliver berørt af denne lovgivning, har været med i fiskerikommisjonen, som nu har barslet med dette lovforslag, og det er derfor naturligt at antage, at alle disse parter dér er fremkommet med de indvendinger, de har haft, og har søgt at nå frem til et fælles mål.

Det er lige så sikkert, at fiskerne og havundersøgelingsvidenskabsmændene har haft vidt forskellige meninger om mange ting. Fiskerne, som føler, hvad det betyder, hvis der er for store indskrænkninger i deres fiskerimuligheder, vil gerne have så få indskrænkninger som muligt, mens havundersøgelingsfolkene naturligvis vil arbejde på lang sigt og prøve på at få en orden, der bevirker, at vi kan få forøget og fornyet vor fiskebestand. De har ikke været enige, men de har nok haft det samme mål. Det, de især har været uenige om, har været fiskeriredskabers anvendelse, de tilladte fiskeområder og de tider, hvor der må fiskes.

Det er vanskeligt at komme ind på enkeltheder heri, da de er af rent teknisk art, men jeg vil dog pege på en lille ting, nemlig § 13, stk. 4, hvor der står noget om skovltrawls vægt, der er begrænset til 160 kg. Tidligere har det været flademål, der var bestemmende for skovltrawlenes størrelse. I den gamle lov var det 1,2 m²; havundersøgelingsfolkene har foreslået 1,5 m², og i det sidste lovforslag enedes man om 1,3 m² som maksimumsareal for disse skovltrawl. Man er nu gået over til i stedet at ansætte vægten til 160 kg som maksimum. Der må jo være, om jeg så må sige, særlig vægtige grunde hertil, for det er i hvert fald noget, der er meget vanskeligt at kontrollere. Man kunne naturligvis om bord i kontrolskibene anbringe en vægt, sådan at man kunne slæbe skovltrawlet derhen og veje det. Det vil dog være uhyre upraktisk, da kontrollen foregår til søs. Der står ganske vist i loven, at skibes registrerings-